

متن پرسش

باعرض سلام خدمت استاد عزیزم همسری دارم که عالم مرا درک نمی کند و خیلی از لحاظ روحی مرا اذیت میکند گاهی با خودم میگویم شاید طلاق بتواند از این مشکلات مرا رها کند و بتوانم راحت تر به عبادات و کارهای دینی ام بپردازم اما وقتی به او و مشکلات و عواقب طلاق برای او فکر میکنم از تصمیم منصرف میشوم چون ما علی رغم درک نکردن هم همدیگر را دوست داریم وقتی فکر میکنم که او علی رغم دوست داشتن مرا اذیت میکند به یاد رابطه خودم با امام زمان علیه السلام میفتم که با این همه گناه مرا رد نمی کند و طلاقم نمی دهد به امید رحمت خدا بر این مشکلات صبر میکنم اما احساس میکنم که این کار کاری نیست که مورد رضایت خدا باشد، خدا میخواهد من باروچی آرام به عبادات و دین شناسی بپردازم عاجزانه از شما تقاضای کمک و دعای خیر دارم اگر میشود جواب مرا بصورت عمومی در پرسش و پاسخ ها قرار ندهید با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: چرا عالم دینی خود را این قدر تنگ کرده‌اید که جایی برای دل سپردن و خوش بودن با همسران نگذاشته‌اید؟ رضایت خدا در آن است که در عین ایجاد فضای اُنس با خدا، فضای اُنس با همسران را در خود ایجاد کنید تا دارای شخصیتی گسترده باشید. انسان نباید عالم دینی خود را طوری شکل دهد که به نحوی از نظر روحی ناقص شود و از لذات حلال خود را کنار بکشد، این کار موجب سرخوردگی می‌شود و پس از مدتی شوق عبادات و حضور در عبادات از بین می‌رود و فقط قالب عبادات می‌ماند و عادت ما به حفظ قالب عبادات. موفق باشید